

Suomen luterilaiset ja baptistit yhteisessä neuvottelussa

Suomen evankelis-luterilainen kirkko sekä Suomen baptistiyhdyskunta ja Finlands svenska baptist-samfund järjestivät teologisen neuvottelun 22.-23.09.2009 Vaasan evankelis-luterilaisten seurakuntien Österhankmon leirikeskuksesta. Edelliset neljä keskustelua on käyty vuosina 1997, 2000, 2003 ja 2006. Neuvottelun aiheena oli ”Yhteinen (yleinen) pappuus ja virka” (*Det allmänna prästadömet och ämbetet*) sekä luterilaisten ja baptistien käytännön yhteistyön mahdollisuudet esimerkiksi kriisielunhoidossa.

Molemmat osapuolet painottivat seurakunnan rakentumisessa tarvittavan sekä yhteistä pappuutta että erityistä virkaa. Viran nähtiin olevan sekä sanan julistamista että palvelua varten. Virkaan vihitävällä/erotettavalla tulee olla sekä seurakunnan ulkoinen kutsu että sisäinen kutsumus. Molempien mielestä kirkon erityinen palveluvirka on tarkoitettu johdattamaan Kristuksen luo ja palvelemaan koko seurakuntaa. Baptistinen näkemys virasta korostaa sen funktionaalisuutta ja karismaattisuutta, mutta yleensä virkaan erottamisen katsotaan koskevan myös palvelua toisen baptistiseurakunnan palveluksessa. Luterilaiset korostavat kirkon hengellisen viran olevan jumalallisesti asetettu evankeliumin opettamisen ja sakramenttien jakamisen virka. Kirkon viran sisäinen eriytyminen perustuu inhimilliseen järjestykseen. Luterilaisessa kirkossa virkaan vihkii piispa, baptisteilla virkaan erottamisen suorittavat paikallisseurakunnan vanhimmat.

Molempien osapuolten mukaan kristityt on kutsuttu palvelemaan Kristusta seurakunnassa ja maailmassa. Pyhä Henki jakaa tätä palvelua varten lahjojaan. Tarvitaan niin kirkon viran haltijoi- ta/palveluvirkaan erotettuja kuin muitakin seurakuntalaisia (Ef. 4:11-16). Erityisen viran ja yhteisen pappouden välistä vuorovaikutusta tarvitaan seurakunnan rakentumiseen. Niiden tulisi palvella toisiaan. Usko ja kaste kuuluvat yhteen. Ne liittävät molempien mukaan Kristukseen ja antavat hengellisen kelpoisuuden hoitaa tehtäviä seurakunnassa. Yhteinen pappuus toteutuu arjen jumalanpalveluksessa mutta myös seurakunnan eri palvelutehtävissä. Baptistit korostavat seurakuntaa uskovien yhteisönä ja sitä, että paikallisseurakunnasta löytyvät tarvittavat hengelliset lahjat. Molemmat pyrkivät välttämään liikaa työntekijäkeskeisyyttä, niin että teologiset lähtökohdat toteutuisivat paremmin myös käytännössä.

Kriisityöstä todettiin, että erityisen viran tai asiantuntijan tehtävä on kouluttaa ja organisoida, jotta vapaaehtoistyö toimii itse kriisitilanteessa. Baptistit totesivat, että luterilainen taho suurempana kirkkona kantaa organisointi- ja resursointivastuuta ekumeenisen kriisityön kehittämisestä. Molemmat korostivat, että hädän hetkellä on tärkeää kuunnella ja olla toisen vierellä, auttaa lähimmäistä. Yhteistä on kutsu seurata Kristusta niin arkena kuin pyhänä. Todettiin, että esimerkiksi diakonisen palvelun alalla on jo nyt osin paljonkin yhteistyötä. Ajankohtaisena ja nousevana haasteena on maahanmuuttajien ekumeeninen kohtaaminen yhdessä ja erikseen.

Neuvotteluun osallistuivat Suomen baptistiyhdyskunnasta yhdyskunnanjohtaja Jari Portaankorva, rehtori Lauri Kotkavuori, seurakunnan johtaja Aarno Malin, pastori Tapio Lohikko ja lähetys sihteeri Anneli Lohikko sekä Suomen ruotsinkielisestä baptistiyhdyskunnasta pastori Leif-Erik Holmqvist, pastori Mai-Britt Vehkaoja, yhdyskunnan johtaja Nils Erik Vikström, pastori Jan Edström ja yhdistyksen puheenjohtaja Bo-Sanfrid Höglund. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon edustajat olivat piispa Matti Repo, kirkkoherra Jouko Ala-Prinkkilä, kirkkoherra Veli-Pekka Järvinen, kirkkoherra Bo-Göran Åstrand, pastori Päivi Jussila, pastori Tiina Peippo, tutkija Hanna Salomäki sekä teologisten asiain sihteeri Tomi Karttunen. (KT/Tomi Karttunen 24.09.2009)